

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 15C/286/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714207471
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Štillová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5714207471.3

Rozhodnutie

Okresný súd Martin pred samosudkyňou JUDr. Miriam Štillovou v právnej veci žalobcu: TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grúnty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, pr. zast.: JUDr. Alan Strelák, advokát, Na vršku 12, 811 01 Bratislava, proti žalovanému: H. J., F.. XX.XX.XXXX, F. T. R., zast. opatr.: Martina Ursínyová, tajomníčka Okresného súdu Martin, v konaní o zaplatenie 452,- eur s príslušenstvom, takt

r o z h o d o l i :

I. Žaloba sa zamieťa.

II. Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou, doručenou tunajšiemu súdu dňa 05.06.2014, domáhal voči žalovanému uloženia povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 452,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 452,- eur od 22.07.2009 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. V dôvodoch žaloby žalobca uviedol, že dňa 09.01.2009 bola medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená Zmluva o úvere č. 320090019 na čiastku 350,- eur, za poplatok vo výške 241,50 eur. Zmluvou sa žalovaný zaviazal celkovú čiastku vo výške 591,50 eur uhradiť v 13 mesačných splátkach po 45,50 eur. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky bol žalobca oprávnený na vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi. Prevzatie finančnej hotovosti potvrdil žalovaný podpisom zmluvy o úvere. Žalovaný ku dňu podania žaloby uhradil celkovo sumu 139,50 eur, pričom posledná uhradená suma vo výške 44,- eur bola uhradená dňa 20.03.2009. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil riadne a včas v zmysle splátkového kalendára, žalobca mu oznámil stratu výhody splátok v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ). V predžalobnej upomienke zo dňa 18.08.2010 žalobca upozornil žalovaného na uplatnenie práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. V Oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 21.09.2010 žalobca oznámil žalovanému, že celý dlh sa stal splatným ku dňu 21.07.2009. Po zosplatnení záväzku nebola žalovaným uhradená žiadna ďalšia suma. Ku dňu vypracovania žaloby predstavovala dlžná čiastka sumu 452,- eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom spolu s odplátou v celkovej sume 591,50 eur a čiastkou vo výške 139,50 eur, ktorá bola uhradená žalovaným. Žalobca si zároveň uplatnil aj zákonný úrok z omeškania.

Na výzvu súdu podal žalobca k veci vyjadrenie, a to dňa 02.10.2014 (č.l. 13). V tomto uviedol, že dňom 28.07.2009, t.j. prvým dňom po zosplatnení záväzku, začala plynúť všeobecná 3-ročná premlčacia lehota. Dňa 04.11.2010 začala premlčacia lehota spočívať, keďže si žalobca uplatnil na Medzinárodnom rozhodcovskom súde v Bratislave zriadený Rozhodcovskou spoločnosťou, a.s., ktorý dňa 09.03.2012 vydal Rozhodcovský rozsudok sp. zn. 0319/2010. Na základe tohto právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, žalobca podal dňa 08.06.2012 návrh na začatie exekučného konania, žiadosť exekútora na udelenie poverenia však bola zamietnutá. Žalobca má za to, že odo dňa doručenia žaloby Medzinárodnému rozhodcovskému súdu po deň nadobudnutia právoplatnosti uznesenia o zastavení exekučného konania, premlčacia lehota spočívala.

Tunajší súd, uznesením č.k. 15C/286/2014-19 zo dňa 02.03.2015, konanie vo veci zastavil, a to pre prekážku rozsúdenej veci, t.j. rozhodcovský rozsudok Medzinárodného rozhodcovského súdu zriadeného Rozhodcovskou spoločnosťou, a.s. v Bratislave zo dňa 09.03.2012, ktorým bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 452,- eur s príslušenstvom. Po podaní odvolania Krajský súd v Žiline, uznesením č.k. 6Co/531/2015 zo dňa 30.09.2015, toto rozhodnutie tunajšieho súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení Krajský súd v Žiline uviedol, že uvedený rozhodcovský rozsudok je, pre nedostatok právomoci rozhodcovského súdu, nulitným právnym aktom, ktorý nemôže zakladať prekážku res iudicata a preto je prvostupňový súd povinný na túto nulitnosť v konaní prihliadnuť, a uplatnený nárok žalobcu riadne prejednať.

Súd vo veci nariadil na deň 01.02.2016 ústne pojednávanie, ktoré vykonal v neprítomnosti obidvoch účastníkov konania. Žalobca, resp. jeho právny zástupca, svoju neúčasť ospravedlnil podaním, doručeným súdu dňa 01.02.2016, v ktorom svoju neprítomnosť ospravedlnil zásadou hospodárnosti konania a vyslovil súhlas, aby súd rozhodol vo veci samej v jeho neprítomnosti. Žalovaný, resp. jeho opatrovník, svoju neúčasť neospravedlnil.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi obsiahnutých v súdnom spise a zistil tento skutkový a právny stav:

Žalobca dňa 09.01.2009 uzavrel so žalovaným Zmluvu o úvere č. 320090019 (č.l. 4). Súčasťou zmluvy boli Obchodné podmienky, s ktorými boli zmluvné strany uzrozmene, čo potvrdili podpisom na uvedenej zmluve. Obsahom zmluvy bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému úver vo výške 350,- eur a súčasne záväzok žalovaného uhradiť žalobcovi istinu vo výške 350,- eur a celkový poplatok za správu úveru vo výške 241,50 eur, a to formou 13-tich pravidelných mesačných splátok po 45,50 eur. Priemerná ročná percentuálna miera nákladov ku dňu podpisu zmluvy pri splatnosti úveru na 13 mesiacov bola dohodnutá na 34,92 %.

Podľa bodu 1 Obchodných podmienok zmluvy, veriteľ je oprávnený žiadať od dlžníka vrátenie celej dlžnej sumy po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením ktorejkoľvek splátky v jej plnej výške. Podľa bodu 3 Obchodných podmienok sa zmluvné strany dohodli, že pokiaľ dlžník nesplní svoj záväzok je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka zároveň zmluvnú pokutu vo výške mesačného poplatku za správu úveru a to za každý začatý mesiac omeškania až do zaplatenia istiny vrátane poplatku za správu úveru a zákonný úrok z omeškania.

Z predžalobnej upomienky zo dňa 07.07.2009 (č.l. 5) súd zistil, že žalobca vyzval žalovaného z dôvodu, že sa dostal do omeškania s platením dohodnutých splátok na zaplatenie celkovej dlžnej čiastky, ktorá ku dňu vyhotovenia výzvy predstavuje sumu vo výške 134,- eur.

Z oznámenia o zosplatnení záväzku zo dňa 23.11.2009 (č.l. 7) súd zistil, že žalobca v ňom žalovanému oznámil, že jeho záväzok zo zmluvy bol v súlade so zmluvnými podmienkami v dôsledku jeho omeškania so splácaním ku dňu 21.07.2009 zosplatnený. Dlh žalovaného predstavoval ku dňu 23.11.2009 celkovo sumu 596,32 eur. Z návrhu žalobcu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 04.04.2014 súd zistil, že žalovaný z poskytnutého úveru uhradil žalobcovi celkovo sumu 139,50 eur.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy

poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu, b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby, g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu, i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok, l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad, n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, p) práva spotrebiteľa podľa § 7, q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 6 OZ, ak je v spotrebiteľskej zmluve predmetom záväzku poskytnutie peňažných prostriedkov za neprimeranú odplatu, súd môže odplatu znížiť; prihliadne pritom najmä na odplaty poskytované bankami pri spotrebných úveroch. Ak súd rozhodne o znížení odplaty za poskytnuté peňažné prostriedky a spotrebiteľ splnil svoj záväzok vo väčšom rozsahu, ako bol podľa rozhodnutia súdu povinný, dodávateľ je povinný bez zbytočného odkladu vrátiť spotrebiteľovi plnenie, ktoré presahuje výšku poskytnutých peňažných prostriedkov a primeranej odplaty.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku

predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 112 OZ, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je povinný podľa tohto zákona platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákoníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V predmetnom konaní sa žalobca domáha zaplatenia sumy 452,- eur spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 452,- eur od 22.07.2009 do zaplatenia, ktorý nárok odvodzuje zo Zmluvy o úvere č. 320090019, ktorú uzatvorili žalobca so žalovaným dňa 09.01.2009, a na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 350,- eur za odplatu vo výške 241,50 eur. Súd mal v konaní tiež za preukázané, že žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 21.07.2009, čím sa stal splatný celý úver. Uvedená zmluva bola uzavretá za účinnosti zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, preto sa na ňu vzťahujú normy spotrebiteľského práva, keďže ju uzatvoril žalovaný ako spotrebiteľ, ktorý nekonal v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Vzhľadom na charakter zmluvy a jej obsah sa jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere.

S účinnosťou od 01.05.2014 bolo do zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa zavedené ustanovenie § 5b, podľa ktorého orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Predmetným ustanovením § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa bola súdu zakotvená povinnosť v konaniach, v ktorých je uplatnený nárok zo spotrebiteľskej zmluvy voči spotrebiteľovi, prihliadať na premlčanie nároku ex offo - z úradnej povinnosti. V konaní bolo preukázané, že žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru dňa 21.07.2009 a týmto dňom začala plynúť trojročná premlčacia lehota na uplatnenie práva na súde. Žaloba bola podaná na súde dňa 05.06.2014, z čoho je zrejmé, že bola podaná po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty, ktorá uplynula dňom 22.07.2012. Pokiaľ žalobca poukazoval na to, že tomuto konaniu predchádzalo už rozhodcovské a exekučné konanie, ktoré sa proti žalovanému v tej istej veci viedlo a teda po dobu trvania týchto konaní neplynula premlčacia doba, súd sa s týmto názorom nestotožnil.

V zmysle ust. § 112 OZ je nepochybné, že uplatnenie práva na príslušnom (teda aj rozhodcovskom súde) má za následok spočívanie premlčacej doby. Na to, aby prestala plynúť premlčacia doba však treba, aby veriteľ (žalobca) uplatnil svoje právo u príslušného orgánu, no podľa názoru súdu, ani v prípade rozhodcovského ani exekučného konania nebola táto podmienka splnená. Osobitosť postavenia rozhodcovského súdu spočíva okrem iného v tom, že jeho právomoc prejednať a rozhodnúť sa odvodzuje od rozhodcovskej zmluvy. Predpokladom právomoci rozhodcovského súdu je teda platné uzavretie rozhodcovskej zmluvy medzi zmluvnými stranami, a to či už vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky. Len platná rozhodcovská zmluva môže založiť právomoc rozhodcovského súdu na jej základe určitú vec prejednať a rozhodnúť. Už v konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 18Er/2865/2012 bolo ustálené, že medzi zmluvnými stranami, t.j. účastníkmi konania, nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy a preto rozhodcovský súd nemohol vec prejednať a vydať rozsudok. Súd sa stotožnil s názorom exekučného súdu o neexistencii rozhodcovskej doložky a má teda za to, že rozhodcovský súd nemal právomoc vec prejednať a vydať rozhodcovský rozsudok. Podmienkou na

spôčívanie premlčacej doby nie je uplatnenie práva u akéhokoľvek orgánu, ale len u orgánu príslušného, teda takého, ktorý má na takéto konanie a rozhodnutie právomoc. V tomto prípade však žalobca uplatnil právo na rozhodcovskom súde, ktorého rozhodca nemal právomoc vydať rozsudok v dôsledku neplatnej rozhodcovskej doložky, nejde teda o uplatnenie práva u príslušného orgánu, a tým nie je splnená podmienka uplatnenia práva u príslušného orgánu v zmysle ust. § 112 OZ. Po dobu trvania rozhodcovského konania teda premlčacia doba plynula a nespočívala.

Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že v predmetnej veci nedošlo k prerušeniu plynutia premlčacej doby, žalobca si svoj nárok voči žalovanému uplatnil na nepríslušnom orgáne, ktorým bol v danom prípade Medzinárodný rozhodcovský súd zriadený Rozhodcovskou spoločnosťou, a.s. v Bratislave, nedošlo teda k prerušeniu premlčacej doby.

Ako už bolo uvedené, žaloba bola na súd doručená dňa 05.06.2014, teda v čase, keď bol celý nárok zo zmluvy už premlčaný. Nakoľko súd bol povinný aplikovať ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, a teda bol povinný prihliadnuť na premlčanie nároku voči spotrebiteľovi z úradnej povinnosti, na túto skutočnosť prihliadol a dospel k záveru, že z dôvodu premlčania nároku žalobcu nebolo možné mu uplatnený nárok priznať. Na základe uvedených skutočností súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodoval podľa ustanovenia § 142, ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP). Žalovaný bol v konaní plne úspešný, a tak mu vzniklo právo na náhradu trov konania. Tieto si však žalovaný v konaní neuplatnil, a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené v II. výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa ust. § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.